

Dosarul nr.2r-555/19

Prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Central, judecător: V. Potlog
Instanța de apel: Curtea de Apel Comrat, judecători: Gr. Colev, Șt. Starciuc, A. Curdov

DECIZIE

13 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Svetlana Filincova

examinând recursul declarat de Olga Nicolaeva,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Denis Nicolaev către
Olga Nicolaeva cu privire la desfacerea căsătoriei,
împotriva încheierii din 19 august 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a
fost restituit ca depus tardiv apelul declarat de Olga Nicolaeva împotriva hotărârii
din 11 iunie 2019 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La 28 martie 2019, Denis Nicolaev s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către Olga Nicolaeva cu privire la desfacerea căsătoriei.

La 11 iunie 2019, Judecătoria Cimișlia, sediul Central a pronunțat dispozitivul
hotărârii, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Nicolaev
Denis către Nicolaeva Olga, privind desfacerea căsătoriei.

La 15 iulie 2019, Olga Nicolaeva a declarat apel împotriva hotărârii sus
menționate, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei
Cimișlia, sediul Central din 11 iunie 2019 și dispunerea rejudecării cauzei în prima
instanța cu încetarea desfacerii căsătoriei.

Prin încheierea din 19 august 2019 a Curții de Apel Comrat, cererea de apel a
fost restituită din motiv că a fost depusă tardiv, iar apelanta nu a solicitat repunerea
în termen.

La 03 septembrie 2019, Olga Nicolaeva a declarat recurs împotriva încheierii
instanței de apel din 19 august 2019.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea menționată este nelegitimă,
deoarece, la 28.05.2019, ea a prezentat actele care confirmă tratamentul medical la

care a fost supusă timp de o lună, cu cererea prin care a solicitat schimbarea datei de examinare a cauzei și ședinței de judecată la o altă dată.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei.

Verificând prin prisma art. 425 Cod de procedură civilă, instanța de recurs constată că recursul declarat împotriva încheierii instanței de apel din 19 august 2019, este depus în termen, or, încheierea enunțată a fost expediată apelantei-recurente pentru cunoștință la 21.08.2019 (f. d. 61), recursul fiind depus la 03.09.2019.

Examinând materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Potrivit materialelor cauzei, Olga Nicolaeva, la 15 iulie 2019, a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe din 11 iunie 2019.

Prin încheierea din 19 august 2019 a Curții de Apel Comrat, cererea de apel a fost restituită din motiv că a fost depusă tardiv, iar apelanta nu a solicitat repunerea în termen.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, conchide despre restituirea apelului declarat de Nicolaeva Olga, dat fiind faptul că acesta a fost depus în afara termenului legal și ultima nu a solicitat repunerea în termen pentru depunerea apelului.

În conformitate cu art. 362 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art.116.

Din norma de drept citată rezultă că, atât pentru partea care a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, cât și pentru partea care nu a fost prezentă la pronunțarea dispozitivului hotărârii, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii. Iar, după cum atestă materialele dosarului, cauza a fost examinată de instanța de fond în lipsa Olgăi Nicolaeva și hotărârea Judecătorei Cimișlia, sediul Central din 11 iunie 2019, la fel, a fost pronunțată în lipsa acesteia.

Totodată, materialele cauzei atestă că, Nicolaeva Olga a fost legal citată despre data, ora și locul desfășurării ședinței de judecată, fapt ce se confirmă prin avizul poștal. Respectiv, apelanta a fost informată despre desfășurarea procesului și urma să se intereseze de cauza dată.

Verificând materialele dosarului prin prisma argumentelor recursului și a prevederilor legale, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea recurată este adoptată în concordanță cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Astfel, instanța de recurs constată că hotărârea Judecătorei Cimișlia, sediul Central a fost pronunțată la 11 iunie 2019, iar termenul-limită de declarare a apelului a expirat la 11 iulie 2019. Cu toate acestea, cererea de apel a fost depusă la 15 iulie 2019, adică cu întârziere de 4 zile, fără ca să fie solicitată repunerea în termen și fără ca să fie prezentate dovezi pertinente și concludente care să justifice omiterea termenului de depunere a apelului.

În așa fel, Colegiul califică ca neîntemeiate argumentele recursului, precum că apelanta-recurentă a prezentat dovezi ce demonstrează imposibilitatea ei de a se prezenta în ședințele de judecată și, respectiv, justifică omiterea termenului legal de declarare a apelului. Or, înscrisurile prezentate de aceasta sub formă de cerere privind amânarea ședinței de judecată, pe motivul primirii unui tratament medical, și sub formă de rețete privind prescrierea medicamentelor (f. d. 41-43), nu sunt de natură să indice la faptul că drept urmare a înrăutățirii stării ei de sănătate, dânsa a beneficiat de o cură de tratament medical ambulatoriu sau într-un staționar și ca consecință a fost în imposibilitate să participe în ședințele de judecată sau să întreprindă oricare acțiuni în vederea declarării apelului în termen. Deci, circumstanțele invocate urmau a fi confirmate prin prezentarea extrasului din fișa medicală din staționar sau a certificatului de concediu medical.

Prin urmare, Colegiul denotă că, la caz, instanța de apel corect a conchis că apelanta pe lângă faptul că nu s-a adresat cu cerere privind repunerea în termenul de declarare a apelului, nu a prezentat nici oricare probe privind temeinicia motivelor, din cauza cărora ea nu s-a prezentat în ședințele de judecată și, ca consecință, a omis termenul de depunere a apelului, pentru a fi repusă în termen în conformitate cu art. 116 Cod de procedură civilă. Or, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât la cererea persoanei cu prezentarea probelor care dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului și care justifică depășirea termenului de procedură.

În cauza SRL Tudor-Comerț vs Moldova, Curtea Europeană a reiterat că articolul 6 §1 nu garantează dreptul la apel asupra unei hotărâri de primă instanță. Cu toate acestea, atunci când dreptul intern prevede un drept la apel, procedura respectivă va fi examinată ca o extensiune a procesului de judecată și, prin urmare, va constitui un drept garantat de articolul 6 din Convenție. La fel, Curtea a constatat că, în situația în care legislația procesuală permite declararea apelului împotriva hotărârilor instanțelor de fond, instanța de apel este în drept să limiteze dreptul la apel doar dacă constată că apelul respectiv nu corespunde legislației în vigoare.

În speță, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. De altfel, instanța europeană a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut, la caz, ținând cont și de obligația părților privind exercitarea drepturilor procedurale cu bună-credință și în termen.

Având în vedere -cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de către Olga Nicolaeva.

Se menține încheierea din 19 august 2019 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Denis Nicolaev către Olga Nicolaeva cu privire la desfacerea căsătoriei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Galina Stratulat

Svetlana Filincova